

Rådgivende komite for FN's menneskerettighedsråd advarer: Fodr ikke gribbefondene – de kommer bare efter mere

6. september 2016 – I sin netop udgivne rapport om de rovgriske gribbefondenes operationer angreb en rådgivende komite for FN's menneskerettighedsråd (UNHRC), der har hjemsted i Genève, den argentinske præsident Mauricio Macri for at indgå en 'aftale mellem kørester' med gribbefondene, der har lukreret på hans land i over et årti. I april måned i år betalte Macri disse blodsugere \$6,5 mia., fem gange mere end de \$1,3 mia., som en New York-dommer afgjorde, de var skyldige at betale.

Ledet af tidligere særlige FN-rapportør for retten til mad, og af tidligere schweiziske parlamentariker, Jean Ziegler, der tidligere har undersøgt schweiziske bankers kriminelle aktiviteter og har fremsat anklager om, at gribbefonde gør det internationale finansoligarkis »beskidte arbejde«, advarede den rådgivende komite om, at det, at bøje sig for disse rovdyr, som Macri gjorde, har dystre konsekvenser. Som det rapporteres i den argentinske avis *Pagina 12*, der havde eksklusiv adgang til komiteens rapport, fremkom rapporten med anklager om, at Macris aftale med gribbene »tvang regeringen til at øge sin statsgældsbyrde, som på længere sigt kan svække statens evne til at opfylde sine forpligtelser mht. at beskytte økonomiske og sociale rettigheder, og kan samtidig forværre uligheden og den finansielle ustabilitet«.

Desuden, lyder anklagen, udgør aftalen »et reelt tilbageslag for processen med at etablere en international mekanisme til

sanering af udenlandsk statsgæld«. I september 2014 fremlagde Argentina, på initiativ af Gruppen af 77 plus Kina, en resolution for FN's Generalforsamling, der krævede en sådan mekanisme, og som blev vedtaget af 124 lande.

Udover det argentinske tilfælde, dokumenterer rapporten de frygtelige konsekvenser for fattige afrikanske og latinamerikanske lande, der ikke havde mulighed for at bekæmpe gribbefondene, og advarer, at »kreditorers private interesser ikke kan beskyttes på bekostning af statens interesse mht. at fremme og beskytte bæredygtig og inkluderende vækst og et lands vedvarende udvikling«. Skabelsen af en multilateral mekanisme »med mandat til at løse uoverensstemmelser om statsgæld på en uafhængig og upartisk måde« er afgørende, erklærer rapporten, og dette kan gå imod amerikanske domstoles doktrin om at beskytte gribbene, *»give dem større troværdighed og give dem incitamentet til at fortsætte med samme praksis i fremtiden«* (fremhævelse tilføjet). Dette spørgsmål, insisterer rapporten, må bevares på den internationale dagsorden.

Dilma Rousseff afsat: De finansielle voldtægtsmænd har vundet slaget, men ikke krigen, med justitsmordet og kuppet mod Brasiliens præsident

31. august 2016 – På vej ud af Alvorada Præsidentpaladset, efter at det brasilianske Senat med 61 stemmer mod 20 i dag

vedtog at afsætte præsident Dilma Rousseff efter en rigsretssag for forbrydelser, hun ikke har begået, gjorde hun det klart, at kampen for Brasilien ikke er forbi, men vil eskalere:

»Det progressive, inkluderende og demokratiske, nationale projekt, som jeg repræsenterer, er i færd med at blive afbrudt af magtfulde konservative og reaktionære kræfter ... De vil overtage statens institutioner for at sætte disse til at tjene den mest radikale økonomiske liberalisme og sociale regression ... Hør godt efter: de tror, de har slået os, men de tager fejl. Jeg ved, at vi alle vil kæmpe ... Vi ville vende tilbage for at fortsætte vores rejse mod et Brasilien, hvor folket er suverænt.« Hun citerede den brasilianske antropolog Darcy Ribeiro: »Vi ville ikke gerne befinde os i deres sted, der tror sig at være sejrherrene. Historien vil være uforsonlig over for dem.«

Over hele Sydamerika er der en voksende erkendelse af, at det er de finansielle »voldtægtsmænd«, som Lyndon LaRouche har kaldt dem, der står bag justitsmordet og kuppet i Brasilien. Den tidligere argentinske præsident Cristina Fernandez de Kirchner tweetede: »Atter er Sydamerika et laboratorium for det mest ekstreme højrefløjskup mod regeringsinstitutionen, begået mod Brasilien: en ny måde at krænke folkets suverænitet på.«

Ecuadors og Bolivias regering trak deres ambassadører til den nu edsvorne præsident Michel Temers regering hjem.

Under debatten i Senatet fremkom senator Roberto Requiao, fra delstaten Parana, med den anklage, at de finansielle og geopolitiske »gribbe og krager«, der stod bag kuppet, har planer om at gennemtvinge en 20 år lang fastfrysning af alle udgifter og investeringer til sundhed, rent vand og kloakering, uddannelse, infrastruktur, boligbyggeri og sikkerhed for offentligheden, alt imens de udsteder garanti for betalingen af renterne på statsgælden, samt for en

privatisering af den nationale fædrearv mht. energi, mineraler, landbrug, vareproduktion og teknologi. Han advarede ophavsmændene til denne rigsretssag om, at de legede med ilden: Er I »forberedt på borgerkrig? Nej? Så grav jeres skyttegrave, for en konflikt er uundgåelig. Det brasilianske folk, der i nogle år har smagt den søde smag af socialt fremskridt, vil ikke underdanigt vende tilbage til slavekvartererne«, sagde han.

Med en tilbagetræden fra sin post aftenen før afstemningen, i protest mod dette »kup«, informerede Brasiliens vicejustitsminister Ela Wiecko magasinet *Veja* om, at »der er mange personer, der tænker ligesom jeg, inden for regeringsinstitutionen«.

En lille krølle blev introduceret i den snavse affære i de sidste timer af rigsretssagen, da højesteretspræsidenten, der præsiderede over retssagen, accepterede et forslag fra Dilmas PT-parti om, at man afholdt to afstemninger: den første om afsættelsen, og den anden om, hvorvidt man skulle fratage Dilma alle politiske rettigheder i otte år, som det specificeres i sådanne sager. Sidstnævnte afstemning, der også krævede 54 stemmer for at gå igennem, blev nedstemt, med 42 stemmer for og 31 imod, og tre blanke – en implicit erkendelse af, at den tidligere præsident i realiteten ikke havde begået nogen forbrydelse.

**RADIO SCHILLER den 1. februar
2016:**

**LaRouche: Trussel om
atomkrig//
Italienske banker//
USA's præsidentkandidat
Martin O'Malley//
Genopliv rumprogrammet**

Med næstformand Michelle Rasmussen

Relevante links:

LaRouchePAC fredags-webcast om bl.a. USA's præsidentkandidat
Martin O'Malleys støtte til Glass/Steagall-bankopdeling

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen:
EIR interview

Fred gennem internationalt samarbejde om rumfart.
Interview med Andres Mogensen, første dansker i rummet.
Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

**Bail-in-folkemord for Puerto
Rico; afstiv værdiløse
aktiver,**

eller mist livreddende tjenester

12. januar 2016 – Gribbefonde og andre skrupelløse kreditorer kræver, at de værdiløse aktiver, der udgør Puerto Ricos \$72 mia. store gæld, honoreres, og de er parat til at dræbe folk for at få »deres« penge. Det er en anden form for bail-in-tyveri, men med samme resultat: Folkemord.

Regeringens dystre likviditetskrise var tæt på at efterlade øens ambulancer, patruljevogne, brandbiler og andre offentlige køretøjer uden benzin den 11. jan., rapporterede EFE nyhedstjenesten samme dag. Krisen blev først løst, da Total Petroleum Puerto Rico Corp. nåede frem til en »mindelig overenskomst«, hvor regeringen lovede at nedbringe sin \$16 mio. store gæld til selskabet til under \$10 mio. og betale \$3 mio. den 18. jan., og dernæst \$4 mio. inden månedens udgang. I modsat fald, ingen benzin.

I mellemtiden har Puerto Rico Electric Power Authority (Prepa) meddelt, at det vil lukke for elektriciteten til tre hospitaler og klinikker i denne uge, pga. manglende betaling af regninger. El-forsyningen vil kun blive opretholdt, hvis klinikker og hospitaler hurtigt kan fremlægge en aftale om betaling.

Prepa er selv i en desperat situation med en gæld på over \$8 mia. I slutningen af december måned nåede selskabet frem til en aftale om gældsoplægning med 70 % af sine kreditorer (der anslog, at de godt kunne klare en 'barbering' på 15 %), som vil træde i kraft, hvis det lovforslag, på hvilket den er baseret, vedtages i Puerto Ricos Kongres den 22. jan. Erhvervssammenslutninger, fagforeninger og forbrugergrupper er modstandere af lovforslaget og kalder det et »dødbringende slag« mod økonomien, da det vil give Prepa myndighed til at hæve prisen og pålægge andre gebyrer, øge gældsætningen »uden

kontrol eller begrænsninger«, samt underminere den uafhængige Puerto Rico Energikommission (CEPR), en tilsynsmyndighed, der er etableret for at have total kontrol med bedømmelsen og godkendelsen af foreslåede prisstigninger, iflg. *Wall Street Journal*. Puerto Ricos aktuelle elektricitetspriser er dobbelt så høje som på det amerikanske fastland, og elektricitetsinfrastrukturen er ved at bryde sammen.

I et vidnesbyrd aflagt i dag for Underkomiteen for Energi og Mineral-råvarer i USA's Repræsentanternes Hus advarede Prepas rådgiver for omstrukturering, Lisa Donahue, om, at, med mindre aftalen om omlægningen vedtages, vil Prepa ikke være i stand til at betale \$1,13 mia., som forfalder til kreditorerne den 1. juli. Den forfaldne gæld er mere end det dobbelte af, hvad Prepa har på hånden af penge, og Donahue understregede, at selskabet umuligt kan skaffe differencen hjem gennem indtægter, rapporterede Bloomberg.

Se også: [LaRouchePAC svarer udtømmende på et spørgsmål fra Puerto Ricos guvernør](#) om, hvad Lyndon LaRouches råd er til ham, for at hjælpe øens økonomi (dansk)

Foto: Puerto Ricos ambulancer var tæt på at holde stille pga. manglende betaling til benzinselskabet.

Puerto Rico har brug for en New Deal i Roosevelt-stil,

ikke finansielle rovdyr og 'nøjsomhedspolitik'

10. januar 2016 – »Der var engang, da Puerto Rico havde en New Deal. I dag har de finansielle rovdyr, Republikanere« og brutal 'nøjsomhedspolitik'. *New Deal Daily* (www.nddaily.blogspot.com), en blog, der er helliget rapportering om historien om Franklin Roosevelts New Deal, og også at være fortæller for dens genoplivning i USA, leverede det ovenstående budskab i et indlæg fra 20. dec. 2015. I flere andre indlæg fra midten af 2015 fordømmer bloggen gribbefondenes udplyndring af Puerto Rico og gennemtvungelsen af barsk 'nøjsomhedspolitik', dvs. nedskæringer, og at »bøllebanke« befolkningen gennem intimidering til at betale gæld til »ådselgribbe-finansselskaberne«.

I et indlæg med overskriften »Nedskæringspolitik vs. New Deal-finansiering« fremfører bloggen, at »Puerto Rico kunne bruge noget af den samme slags hjælp, som præsident Franklin Roosevelt og hans ligesindede New Deal politiske beslutningstagere gav det tilbage i 1930'erne og 1940'erne ... men vi vil da ikke skabe en New Deal for Puerto Rico i dag, vel? For pokker, vi vil ikke engang tildele dem de samme beskyttelsesforanstaltninger mod bankerot, som staterne nyder godt af ... vi vil hellere lade dem blive ædt levende af gribbefondene ...«

Selvfølgelig, fortsætter indlægget, »behøver det ikke at være sådan ... Der kunne udmærket være et direkte, statsligt jobskabelsesprogram, så vel som øgede investeringer i uddannelse og infrastruktur«. I et indlæg fra 30. okt. 2015 forklarer bloggen, at »i stedet for at tvære puertoricane ned i jorden, som mange, rige investorer ønsker at gøre i dag ... så forsøgte New Deals politiske beslutningstagere at gøre det stik modsatte«. Administrationen til arbejdets Fremgang, Statens Nødhjælpsadministration (FERA), Det civile

Bevaringskorps (der havde 12 lejre på øen) og Puerto Ricos Genopbygningsadministration (PRRA), blandt mange andre, sponsorerede projekter, der byggede infrastruktur, skoler, hospitaler, finansierede jobskabelse og finansierede udvidelsen af Puerto Ricos Universitet. PRRA-projekter blev »designet af puertoricanske ingeniører og bygget af puertoricanske arbejdere, og ydede konkrete bidrag til millioner af puertoricaneres materielle tryghed ... «

Den kendsgerning nævnes ikke, at den sidste guvernør for Puerto Rico, der blev udnævnt af USA i begyndelsen af 1940'erne, var Rex Tugwell, et fremtrædende medlem af FDR's »Hjernetrust«, hvis specialitet var byplanlægning. FDR besøgte Puerto Rico i 1934, hvor han skitserede sine planer for øens rehabilitering. Med en bemærkning om, at øen led under mange af de samme sociale og økonomiske problemer som på hovedlandet, sagde FDR: »Jeg ser frem til, at disse problemer her på øen bliver løst lige så hurtigt, som vi vil løse dem i den kontinentale del af USA.«

Info: *Puerto Rico er et selvstyrende territorium med særlig tilknytning til USA, beliggende i det nordøstlige Caribien. Puerto Rico råder kun over 1 repræsentant i USA's Kongres, og denne kan kun stemme i komiteerne, ikke i selve kongressens plenum. Selv om de har nordamerikansk statsborgerskab, har puertoricanerne kun ret til at stemme ved præsidentvalget, selv om de, der bor på fastlandet, har mulighed for at deltage i alle valg. Befolkningstal: 3,548 millioner (2014). (-red.)*

Foto: *Den 1. juli 1934 gik FDR om bord på USS Houston for at begynde sin tre uger lange rejse til Hawaii. Under krydstogtet gjorde FDR og hans ledsagere holdt ved Bahamas-øerne, Haiti, Puerto Rico, St. Thomas, St. Croix, Columbia, Panama, Cocos Island og Clipperton Island. Disse stop omfattede møder med udenlandske ledere og honoratiores, sightseeing gennem diverse lande og masser af lystfiskeri. FDR ankom til Hawaii den 24.*

juli for at påbegynde sit historiske besøg. (-red.)

Valgsejr til gribbefondenes kandidat i Argentina signalerer angreb på BRIKS

23. november 2015 – City of London og dens allierede gribbefonde hoverer over, at en af deres egne, den neoliberale Mauricio Macri fra Cambienos-koalitionen, vandt første runde af Argentinas præsidentvalg, der blev afholdt d. 22. november, om end med en snæver sejr, 51,4 % af stemmerne, mod 48,6 % til kandidaten fra Victory Front, Daniel Sciolo, som af præsident Cristina Fernández de Kirchner var udvalgt til at være hendes efterfølger.

Som talerør for City of London, *The Economist*, kaglede i sin dækning i dag, så "markerer Macris sejr et skifte væk fra populisme for Argentina – og Sydamerika", hvormed menes en tilbagevenden til den destruktive frimarkeds-monetarisme, der plyndrede Argentina i 1990'erne, og som førte til landets misligholdelse af gælden (betalingsstandsning), der indtil da aldrig var forekommet. Macri forventes at forsøge hurtigt at lave en aftale med de rovgriske gribbefonde, der i mere end et årti har ført krig mod Argentina, for således at "vende tilbage til de internationale finansmarkeder" og begynde at påtage sig ny, udenlandsk gæld. Dette vil, som han siger, atter gøre Argentina til et "forudsigeligt" land.

Den ugentlige London-avis var ligeledes henrykt over, at Macri har til hensigt at "genjustere" Argentinas udenrigspolitik væk fra BRIKS-nationerne Rusland og Kina, som præsident Fernández har etableret et tæt samarbejdsforhold med, til fordel for

"normale" relationer med USA og Europa. Cristina Fernández har haft gentagne sammenstød med Barack Obama om hans britisk-imperialistiske udenrigspolitik. *The Economist* forudsiger, at Argentina, ved at vælge Macri, muligvis "sætter en præcedens for resten af regionen," gennem hvilken andre "venstreorienterede" statsoverhoveder kunne blive væltet. BRIKS-medlemmet Brasilien, hvis præsident Dilma Rousseff er under politisk angreb, er et primært mål.

I en pressekonference her til morgen gjorde Macri det klart, at han påtænker ikke alene at afvikle nøgleaspekter af præsident Fernández' økonomiske politik, såsom valuta- og kurskontrol, men også at lancere en retslig vendetta imod medlemmer af Kirchner-regeringen for påstået "korruption". Ingen kunne misforstå budskabet om, hvem, der var målet, i forbindelse med Macris løfte om, at han har til hensigt at give retsvæsenet – Macri er politisk allieret med en beskidt fraktion af dette retsvæsen, der også har forsøgt at styrte præsident Fernandez – "al den frihed, der skal til for at gå grundigt til værks over for dem, der har begået handlinger i strid med loven."

Foto: Mauricio Macri, kandidaten fra Cambiemos, fejrer valgsejren den 22. november.

Fra LaRouche-bevægelsen 20. feb. 2015: Den græske gæld er svindel – ligesom hele det transatlantiske finanssystem; Sæk det for at stoppe Tredje Verdenskrig

I dag (18. feb.) lancerede Lyndon LaRouche et internationalt initiativ centreret omkring Manhattan for at afsløre den totale svindel omkring den gæld, der tilskrives Grækenland af Den europæiske Union og Det britiske Imperiums banker. Gælden bliver brugt som afpresning for at forsøge at banke Grækenland – og efter dem, hele Europa – til at begå selvmord ved endnu engang at gennemtvinge bankernes nedskæringspolitik, der medfører folkemord.

»Den græske gæld som sådan er for det meste vedkommende ikke græsk gæld«, erklærede LaRouche. »Gælden, som Tyskland og andre nationer kræver, at de betaler, er penge, som grækerne aldrig har fået! Så grækerne skylder ikke disse penge. Det er et svindelnummer, for grækerne påtog sig ikke denne gæld.«

Det hele blev tvunget ned over Grækenland gennem en række svindelnumre, sagde LaRouche, men i virkeligheden gik pengene kun til at betale Grækenlands internationale bankkreditorer, for at dække over et Ponzi-svindelnummer, som Goldman Sachs og andre rovgriske finansierer kørte, og for at dække over sporene af korrupte våbenhandler, som tidligere græske regeringer har forhandlet – som medlemmer af den nuværende,

græske regering har dokumenteret.

Men det græske tilfælde er intet særsyn på verdensscenen. Det er et klassisk tilfælde af det, LaRouche og *EIR* længe har beskrevet som »bankier-regning«, et svindelnummer, gennem hvilket størstedelen af planetens nationer er blevet påtvunget gæld, de aldrig virkelig har påtaget sig, og som er bygget op gennem en pyramide af derivatspekulation og lignende finansielle svindelnumre. Det er på denne måde, at vi har fået for 2 billioner dollar derivater og andre finansielle 'værdipapirer' på regnskaberne i dag, uden nogen mulighed for at betale gælden.

Tilfældet Grækenland udgør den samme form for svindel, som gribbefondene forsøger at gennemføre imod Argentina. Og det er den samme svindel, som køres over hele verden af de narko-handlende, skatte-unddragende, bankerotte banker, der er kernen i Det britiske Imperium i dag. Et af disse tilfælde, nemlig HSBC – tidligere Hong Kong and Shanghai Banking Corporation, også kaldet hovedbanken for *Dope, Inc.* – er for nylig blevet berygtet for at organisere verdensomspændende fiduser til skatteunddragelse for deres rige kunder. Og dette kommer oven i den tidligere demonstration under amerikanske senatshøringer af, at HSBC befandt sig i centrum af hvidvaskning af blodpenge fra de mexicanske narkokarteller til titals billioner dollar.

Men HSBC er blot et enkelt tilfælde blandt dusinvis af andre. En sladrebank ('whistleblower') i UBS (Union Bank of Switzerland), tidligere embedsmand Stephanie Gibaud, har netop erklæret, at »oplysningerne om HSBC er en kopi af det, jeg oplevede i UBS«. Hun tilføjede, med videnskabelig præcision:

»Vi må forstå, at vi har at gøre med en kriminel industri.«

Det er præcis, hvad Wall Street, City of London og hele det transatlantiske finanssystem er. Det er en kriminel virksomhed, der ønsker at bevare illusionen om solvensen af

finansielle aktiver til 2 milliard dollar gennem at dræbe hele nationer og befolkninger, sådan, som de forsøger at gøre i Grækenland. Det er deres finanssystems bankerot, der ligeledes driver dem til at true med atomar konfrontation med Rusland og Kina med Ukraine som påskud, for at gennemtvinge deres vilje på globalt plan.

Det britiske Imperiums eneste håb om sejr er, at nationer som Grækenland og Rusland kapitulerer til deres afpresning og deres trusler og indvilger i at spille efter de rigide spilleregler, som Det britiske Imperium insisterer på, er det eneste spil i byen. Men hvis de nægter – som BRIKS-nationerne gør det, så vel som også allierede nationer som Grækenland, Argentina og Egypten – og i stedet kæmper for at skabe et helt nyt system, baseret på udstedelse af kredit til udvikling, snarere end til spekulation, så kan det finansielle imperium tvinges i knæ.

»Vi må udbrede dette her som hovedspørgsmålet i USA«, erklærede LaRouche. »Vi kan sænke Wall Street på dette spørgsmål. Hvis man sænker den græske svindel, vil man sætte en kædereaktion af eksplosioner i gang i det internationale, transatlantiske system, som Wall Street-systemet og lignede ting, briterne og andre. Det er dem, der skylder gælden, ikke grækerne.«

»Det her skal lægges højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA«, sagde LaRouche. »Hvis man vil undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre. Og hvis man ikke gør det, tager man ikke Tredje Verdenskrig alvorligt.«

Dette er en international og en national kampagne, konkluderede LaRouche, og den er centreret omkring New York City. Vi vil tage Manhattan tilbage fra Wall Street, og give det tilbage til Alexander Hamiltons politik.

Det britiske Imperiums værste mareridt: Argentina vil nationalisere kornhandelen

6. oktober 2014 – Præcis, som Lyndon LaRouche og hans medarbejdere advarede om i deres offentliggørelse fra 22. august, har Argentina responderet til den vedholdende finansielle krig, som føres imod landet af gribbefondene og deres imperiestøtter, med tiltag for at nationalisere, eller strengt regulere, kornhandelen, til skade for Imperiets kornkarteller.

Nogle nyhedsmedier hævder, at disse initiativer er handlinger fra en »desperat« præsident Cristina Fenandez de Kirchner. Faktisk stemmer de overens med den nationalistiske politik, som Peron-regeringer historisk har vedtaget, stillet over for Imperiets forsøg på at ødelægge nationalstaten. Den Nationale Kornstyrelse blev etableret i 1933 for at beskytte landbrugspriser, men under sin regering 1946 – 55 moderniserede gen. Juan Peron styrelsen som Argentinas Institut for Promovering af Handel for at nationalisere og kontrollere kornhandelskæden, inklusive transport, udskibning, kornsiloer og havne, idet han tog dem ud af kartellernes hænder.

Nye lovforslag har været under udarbejdelse i nogen tid, men anses nu for at haste i betragtning af, at producenter nægter at frigive halvdelen af sojahøsten 2013 – 2014 til eksport for at fremtvinge en devaluering, og således fratage landet fremmed valuta til 10 mia. dollars. I henhold til MDZ den 4.

okt. har regeringen mistanke om, at de store karteller – Cargill, ADM, Bunge og Dreyfus, blandt andre – står bag producenternes sabotage.

Et lovforslag, som allerede er blevet forelagt Landbrugskomiteens Deputeretkammer og forventes snarest at blive debatteret i Parlamentet, ville skabe Argentinas Institut for Marketing af Korn til at kontrollere alle aspekter af den hjemlige og udenlandske handel med korn og lignende produkter og tilsætninger (såsom energi og gødning, -red.), for at »garantere den hjemlige forsyning« og etablere en politik over en længere periode for sektoren for at forhindre producenter i at kunne tilbageholde eksport. Lovforslagets ophavsmand, parlamentsmedlem Adriana Puigros, sagde til Noticias Argentinas, at selv om man har gennemført en hårdere kontrol i de seneste år, vil den statslige enhed, som hun foreslår, dæmme op for kartellernes magt, som nu fastsætter priser og kontrollerer tilgangen af fremmed valuta til landet.

Et yderligere lovforslag skal efter sigende ligge på Cristina Fernandez' skrivebord, rapporterer MDZ, med Gran Makro-gruppen af unge økonomer, der er tilknyttet den regeringsvenlige La Campora-gruppe, som ophavsmænd. Lovforslaget opfordrer også til dannelsen af et statsligt selskab, som ville konkurrere med de nuværende kornopkøbere ved at tilbyde små og mellemstore producenter en mere konkurrencedygtig handelsvaluta end den aktuelle »sojadollar«, såvel som også en eksportskat, der er 5-10 points lavere end den aktuelle 35 % skat, og ville således give regeringen mulighed for direkte at kontrollere 40 % af høsten.

Foto: Den argentinske præsident Cristina Fernandez de Kirchner

Fra LaRouche-bevægelsen 6. okt. 2014:

Kampen om et nyt, globalt system, som vi har været spydspids for i mere end 40 år, står nu for at bære frugt

Helga Zepp-LaRouche understregede i går, at alt afhænger af at få USA til at vende tilbage til det paradigme, som eksisterede, før John F. Kennedy blev myrdet; at USA vender tilbage til at være en republik. Vi befinder os i øjeblikket ved det, som Friedrich Schiller kaldte »et svangert øjeblik« i historien, hvor civilisationens fremtid afhænger af lederskab.

Kampen om et nyt, globalt system, som Lyndon LaRouche har været spydspids for i mere end 40 år, står nu for at bære frugt.

Helga understregede vigtigheden af den tidligere schweiziske parlamentariker Jean Zieglers udnævnelse til chef for FN's Menneskerettighedskommission til undersøgelse af gribbefondenes rovgriske aktiviteter, som nu hærger Argentina og andre nationer. Ziegler har undersøgt kriminelle bankaktiviteter i årevis. Helga kaldte hans udnævnelse for »en bombe« og citerede fra en af hans bøger med titlen, »Vi lader dem dø«, en henvisning til finansoligarkiets overlagte politik, som har forårsaget massehungersnød.

Andre betydningsfulde udviklinger i kampen for udvikling inkluderer resultatet af det brasilianske præsidentvalg den 5.

oktober. Den brasilianske præsident Dilma Rousseff vandt første valgrunde med 41 % af stemmerne. Aécio Neves blev nummer to med 35 %. Der bliver nu kampvalg mellem de to den 26. oktober. Det er meget bemærkelsesværdigt, at Marina Silva, Det britiske Imperiums miljøforkæmper, kom ind på en tredjeplads med kun 21 %. Disse valgresultater betyder, at Brasilien er sikkert placeret i BRIKS og det nye, globale system, baseret på udvikling, som nu er ved at vokse frem.

Ligeledes af stor betydning ifølge Lyndon LaRouche er forskellige udviklinger omkring Nord- og Sydkorea. Under FN's nylige generalforsamling opfordrede Nordkoreas udenrigsminister til en genforening af Nord- og Sydkorea på basis af et forbund. Den 4. oktober var der et møde i Incheon mellem højtplacerede sydkoreanske og nordkoreanske regeringsembudsfolk, og et nyt møde er aftalt til slutningen af oktober eller begyndelsen af november.

Samtidig ankom den nordkoreanske udenrigsminister til Moskva den 30. september til et 10-dages besøg, hvor begge sider skal diskutere en forøgelse af handelen mellem Rusland og Nordkorea samt diverse udviklingsprojekter i forbindelse med BRIKS.

Lyndon LaRouche kommenterede, at

»der foregår noget meget interessant. Der er en sandsynlighed for, at de to Koreaer kommer frem til et fredsarrangement.«

I USA fortsætter en gruppe på 20 til 50 kongresmedlemmer med at organisere en bestræbelse, bag scenen, på at erstatte John Boehner som formand for Repræsentanternes Hus. Lyndon LaRouche sagde i går, at fjernelsen af Boehner er

»et hovedspørgsmål. Hvis Boehner bliver smidt ud, kan vi bringe en ny politik ind. Dette er meget vigtigt. Boehner fungerer blot som den, der 'holder salgstalen', men han er meget aktiv.«

Fra LaRouche-bevægelsen 2. oktober 2014: Saml kræfterne på Jorden, som Kepler gjorde det for Solsystemet

Onsdag, den 1. oktober 2014 – I en række erklæringer den 30. september, efter at dommer Thomas Griesa fra New York på absurd vis havde afsagt dom over den argentinske nation for at vise foragt for retten (hans ret), kom Argentinas præsident Cristina Fernandez med spiddende fordømmelser af Obamaregeringen, dens allierede gribbefonde og disses lokale samarbejdspartnere i Argentina, for forsøg på at destabilisere eller vælte hendes regering. Hun spurgte, med hvilken ret en amerikansk domstol kan intervenere i Argentinas forfatningssystem, som er direkte modelleret efter det amerikanske, og diktere, hvad landets Kongres må og ikke må?

»Fremragende«, sagde Lyndon LaRouche. »Vi bør udbrede dette internationalt.«

Præsident Fernandez advarede, med rette, om, at disse imperiekræfter endda kunne gå så langt som til at arrestere eller myrde hende.

»Hvis de vil skabe et permanent, blodigt spørgsmål, er det sådan, de kan gøre det«, lød LaRouches respons. »Det er

sådan, de vil tabe kampen. De vil gå ned; det kan ikke stoppes. Dommerne og de, som er involveret, vil blive hårdt straffet, fordi de begår en forbrydelse, et bedrageri. Og den kendsgerning, at de begår bedrageri i den amerikanske regerings navn, gør det ikke til et mindre bedrageri. Disse fjolser begår stadig denne løgn, dette bedrageri. Selve den påstand, at disse dommere skulle have nogen jurisdiktion [i denne sag], er i sig selv et bedrageri. Det ene bedrageri, som tager det næste med sig. Og det værste ved disse dommere er, at de er 'uspiselige'. Man ville ikke ønske at 'spise' dem, selv om de var 'spiselige'!»

På en anden, relateret front er det blevet meget klart, at Obamas kampagne med luftkrig »mod ISIS« er fuldstændig mislykket. ISIS har igen jaget den irakiske hær på flugt vest for Bagdad to gange i den forløbne uge, på trods af bombningen, og står for at indtage den vigtige by Kobane i Syrien på grænsen til Tyrkiet, med tyrkisk meddelagtighed, på trods af, at de amerikanske og britiske bombetogter har sigte på angriberne. Nogle af årsagerne er helt åbenbare, andre mindre åbenbare, men denne skarpe fiasko, som kun vil blive værre, viser atter engang, at Bagdad ikke kan forsvares under den aktuelle politik, som seniorveteran-efterretningsmanden Pat Lang antydede på sin webside i dag.

»Dette flytter konflikten meget tæt på Rusland; det er implikationen heraf«, sagde LaRouche.

Og dernæst:

»Dette er Obama, uanset forklædningen«, fortsatte LaRouche. »Han er den, der har udtænkt det; han har ansvaret, uanset det lyssky dække, denne gang. Dette er hans plan; han var specifik, ligesom hans udenrigsminister. Takket være Obama er der INGEN effektiv styrke imod ISIS.«

Idet han gik over til et bredere fokus, sagde LaRouche,

»At bringe de nødvendige kræfter sammen her på Jorden, som

Kepler gjorde det for Solsystemet: det er den nødvendige politik; det må den være. For USA er ingenting værd, hvis vi ikke gør dette.«

»Det må gøres. Et skridt ud fra ærligt mod af denne art fra USA – for hvis man ikke på et tidspunkt går op imod det, som er deciderede skurkestreger, hvor meget ære har vi så tilbage?«

»Vi må leve op til denne udfordring. Vi må imødegå den på en passende måde. Hvilket i virkeligheden vil sige: på en effektiv måde. Ikke på en skødesløs måde: at gøre sagen klar, punkt for punkt, og fordømme fiaskoerne og fejltagelserne punkt for punkt; og sørge for, at det holder.«

»Det, som [den indiske premierminister] Modi gjorde på Manhattan, er en stor præstation for hele menneskeheden. Der er ingen, der retmæssigt kan klandre ham for dette«, insisterede LaRouche.

Argentinas præsident på FN's Generalforsamling: Fred og udvikling uden gribbe

er modgiften mod terror af enhver art

*Den argentinske præsident Cristina Fernandez de Kirchner taler
i FN*

24. september 2014 – I sin tale i dag på FN's Generalforsamling, som blev afbrudt flere gange af bifald, takkede præsident Cristina Fernandez de Kirchner denne organisation for sin overvældende støtte til Argentinas kamp mod de rovgriske gribbefonde, og fordømte sidstnævnte som »finansielle og økonomiske terrorister«, som destabiliserer økonomier og skaber »sult, fattigdom og elendighed« som et resultat af deres tøjlesløse spekulation.

Fernandez understregede, at alt imens hendes nation er blevet udset til offer af gribbefondene, som handler for at destabilisere økonomien gennem rygter, løgne og bagtalelse, så når deres rækkevidde langt ud over Argentina. Argentina foreslog en resolution i FN's Generalforsamling, som opfordrer til skabelsen af en international konvention for at regulere omstruktureringer af statsgæld og gøre dem immune over for gribbene, for at sikre, at »intet andet land behøver at lide, hvad Argentina har lidt«, sagde hun og modtog bifald.

Økonomisk og finansiel stabilitet, som »angriber økonomiske og sociale uligheder blandt lande og inden for individuelle samfund«, sagde Fernandez, »er også en modgift mod de terrorister«, som i dag rekrutterer forarmede og desperate unge mennesker i nationer i Mellemøsten.

Etableringen af et ægte multilateralt system – en reformering af FN's Sikkerhedsråd og agenturer såsom Valutafonden er presserende nødvendigt, sagde hun – ville være et stort skridt fremad mod håndteringen af de fleste af verdens problemer i dag, hvad enten disse er spørgsmål om økonomi, politik eller

krig og fred, sikkerhed og terrorisme. Udelukkende en proces, som er sanktioneret af FN, og som skal regulere omstruktureringer af statsgæld, advarede hun, kan forhindre en dommer som New York-dommer Thomas Griesa i at gøre, hvad der passer ham.

Præsident Fernandez henviste til sit venskab med sin »landsmand«, Pave Frans, som hun netop havde mødt i Rom den forudgående lørdag, og påpegede hans store lederskab, ikke blot i religiøs forstand, men også som en fortaler for fred. »Mellem de økonomiske gribbe og krigshøgene, har vi brug for flere duer i verden«, sagde hun. »Man kan ikke bekæmpe terrorisme ved at slå på krigstrommerne.«

Idet hun uddybede spørgsmålet om terrorisme, rejste Fernandez nogle skarpe spørgsmål, hvor hun satte fokus på uoverensstemmelserne i den måde, hvorpå verdensledere, især USA, håndterer terrorisme. Etiketterne for, hvem, der er »frænde«, og hvem, der er »fjende«, skifter hele tiden, anklagede hun. Sidste år lød der krav om at invadere lande – Syrien – mens der i dag er et samarbejde med denne regering om at bekæmpe ISIS. Og de »frihedskæmpere«, som så højlydt blev lovprist sidste år, tilhører nu ISIS. Først var det al-Qaeda og Taliban. Det arabiske forår er snarere blevet til et efterår eller en vinter, sagde hun, og dets »frihedskæmpere« fortjener nu at blive retsforfulgt og fængslet. ISIS er »de nye terrorister, og vi ved ikke, hvem, der sælger dem våben, hvem, der sælger dem olie. De kontrollerer medieressourcer, som er rent ud sagt cinemagrafiske.« Regeringer, som har efterretningskapaciteter, der er langt mere sofistikerede end Argentinas, bør begynde at besvare disse spørgsmål, sagde hun.

Belgiske politiske ledere underskriver Agora Erasmus' appel om at støtte Argentinas kamp mod gribbefonde

Bruxelles, 17. september 2014 – En imponerende gruppe belgiske politikere har underskrevet en appel om solidaritet med Argentinas kamp mod gribbefondene, som blev igangsat af Agora Erasmus, LaRouche-bevægelsen i Belgien. De oprindelige underskrivere inkluderer to medlemmer af EU-parlamentet, fem medlemmer af Repræsentanternes Hus og én senator, med tilslutning fra Guy-Patrice Lumumba, som i dag er præsident for Kredsen af Lumumbas Venner og søn af den myrdede, congolesiske leder, Patrice Lumumba. Erklæringen advarer om faren for, at sådanne skandaløse praksisser, som nu udøves med magt imod Argentina, kunne blive hverdagskost i Europa i sammenhæng med, at det Transatlantiske Handels- og Investeringspartnerskab (TTIP) forhandles mellem EU-kommissionen og USA.

Draghis ECB vil antage stor gribberolle for europæiske bankers dårlige gæld

31. august 2014 – Den europæiske Centralbank (ECB) vil efter al sandsynlighed, på sit møde den 4. september, annoncere i det mindste en køreplan for »kvantitative lempelser« (QE), med trykning af euro for at opkøbe giftig, privat og statslig gæld med Federal Reserve, Bank of England og Bank of Japan som model. Federal Reserves 4 billion dollar store opkøb siden 2010 har skabt skummende obligationsbobler ud af selv subprime ejendomsgældspapirer, inkl. dem, som er udstedt af nogle få europæiske storbanker. Men det, at ECB har været forhindret i QE, har muliggjort den virkelige situation at vokse frem: Europæiske storbanker har mere end 2 billioner euro (henved 3 billioner dollars) i ubetalelig gæld stående på deres regnskaber som »aktiver«.

Med hele EU-økonomien, som er i færd med at falde ned i en »recession« for tredje gang på seks år, og deflation, som rammer Italien, Spanien og andre økonomier, er ECB nu rede til at ignorere europæiske forfatninger. Det har givet kontrakter til to investeringsbanker om at skabe ABS (asset-backed securities, værdipapirer med sikkerhed i underliggende aktivpuljer) primært fra gæld fra ejendomsmarkedet, som ECB kan opkøbe. Frankrigs Manuel Valls, atter premierminister, sagde den 31. august, at en desperat Francois Hollande vil kræve QE fra Draghi, når de mødes 1. september.

Mængden af dårlige lån, som Europas zombie-banker forsøger at sælge, beløber sig nu til 1,72 billioner dollars, iflg. data indsamlet af Bloomberg

Disse banker forsøger at aflæse mere og mere dårlig gæld, især gæld på ejendomsmarkedet (i det væsentlige tvangsauktioner) efterhånden, som deres tilstand forværres.

Zombierne bortrangerer, under anførsel af Barclays, Unicredit og Credit Suisse, flere handler, dårlige lån og ødelagte investeringer over til enheder, som skal sælges eller nedgøres. Sådanne dårlige aktiver til salg er steget med 65 % siden slutningen af 2013. Artiklen bemærker, idet den giver en idé om giftens virkelige omfang, at Barclays kommer disse dårlige lån i en nedgearings-enhed, og denne enhed indeholder nu nominelle værdier for 777 mia. dollars!

Der er hidtil i 2014 kun blevet solgt for 40 mia. dollars af zombie-bankgæld. Store hedgefond-»gribbe« er i marken, anført af CarVal (afdeling af Cargill), Lone Star og Cerberus. Som tilfældet med Argentina og Elliot Associates har vist, kan sådanne fonde potentielt forvandle sådanne handler – som i overvældende grad omfatter ejendoms-markedet – til et helvede for de oprindelige låntagere. De forventer profitater »i cifrene 13 – 19« på dem.

ECB vil, gennem at gå ind i QE med denne tilstand af bankaktiver i Europa (ligesom de amerikanske bankers tilstand af lignede aktiver i 2010), blive den »store grib«, som muliggør de andres profit.

**Argentina forsvarer sig mod
finansiel krigsførelse fra
udenlandske banker.**

Nogle er allerede blevet bortvist

27. august 2014 – Cristina Fernandez de Kirchner tager systematisk forholdsregler mod de udenlandske banker i Argentina, som ikke overholder landets lovgivning, og som i stedet deltager i den London-styrede, finansielle krigsførelse mod landet.

I en tale den 7. august kom præsident Fernandez med en utilsløret trussel til den lokale afdeling af Citibank: følg vore love, og betal de omstrukturerede obligationsindehavere, hvis obligationer er underlagt argentinsk lov, eller se en sandsynlig nedlukning i øjnene.

Citibanks lokal afdeling, sagde hun, er en argentinsk bank, der tilfældigvis har udenlandske aktieindehavere.

»Da dette er en argentinsk bank« sagde hun, »forventer vi, at den retter sig efter argentinske love« og tilføjede en påmindelse om, at »den tilsynsmyndighed, som tildeler retten til at operere her, er den Argentinske Republiks Centralbank«.

Den 13. august blev HSBC – længe kendt for at være den London-styrede, internationale narkotikahandels centralbank – udsat for, at agenter fra skattevæsenet, der søgte efter dokumenter vedrørende sagen om skatteunddragelse og pengevidvaskning, og som blev indledt sidste februar, gennemførte en razzia af bankens hovedkvarter i Buenos Aires og to andre kontorer.

Den 26. august annoncerede den argentinske stabschef Jorge Capitanich, at man havde inddraget Bank of New York-Mellons (BoNY) tilladele til at drive bankvirksomhed – bl.a. for at overskride sine kontraktbetingelser som administrator af de omstrukturerede obligationsindehavere ved at nægte at betale dem i forbindelse med terminen 30. juni, til trods for det

faktum, af Argentinas regering allerede havde overført beløbene til BoNY's konti.

Lyndon LaRouche anså disse tiltag for at være mere end fair.

»Hvorfor ikke?« erklærede han i dag. »Det er virkelig godt. Brasilianerne vil holde en udendørs fest på grund af dette. De vil sige: 'åh det var skam ikke os, der gjorde det, men I ved, hvordan de argentinere er.'«

Selv før tilbagekaldelsen af BoNY's kontrakt havde Fernandez' regering forbudt de følgende udenlandske banker at operere i landet: ING Bank og Rabobank (Holland); Commerzbank (Tyskland); Credit Agricole og Natixis (Frankrig); Discount Bank of Israel; Lloyds og Standard Chartered (UK); og UPS og Wells Fargo (USA).

De udenlandske banker, som stadig opererer i Argentina, og som er en del af det bankerotte, transatlantiske banksystem, har meget at tabe, hvis de ikke retter op på deres adfærd. I marts 2014 var der fem udenlandske banker blandt Argentinas 12 største banker.

* Banco Santander: #3 in landet, med 7,2 % af de totale aktiver;

* BBVA: #5 med 5,8 % af de totale aktiver;

* HSBC: hvis kontorer blev ransaget, er #7 med 4,0 % af de totale aktiver;

* Bank of Boston: #10 med 3,2 % af de totale aktiver; og

* Citibank: der blev truet med at få sin koncession inddraget, er #12 med 2,7 % af de totale aktiver.

Argentinsk generalstrejke, støttet af gribbene, er politisk, økonomisk krigsførelse

27. august 2014–Den Amerikanske Indsatsstyrke for Argentina (ATFA), gribbefondenes lobbygruppe, som er ledet af millionæren Paul Singer, har helhjertet støttet den argentinske generalstrejke, som den »systemkritiske« gruppe i Arbejdernes Almene Forbund (CGT) og det allierede Argentinske Arbejderforbund (CTA) havde berammet til at løbe af stablen den 28. august. AFTA hævder, at strejken er bevis for præsident Cristina Fernandez' upopularitet og fejlslagne økonomiske politik.

Endnu en fejlregning fra Imperiets spytslikkeres side. AFTA's støtte til oppositionens strejke, som langt fra har opbakning fra alle de større fagforeninger, burde være dødsdømt for CGT-leder Hugo Moyano og hans CTA-kohorte, Hugo Yasky.

Fernandez' modstand mod gribbene og forsvar for den nationale suverænitet nyder bred, populær opbakning, for ikke at tale om international støtte blandt flertallet af verdens befolkning. Fagforeningsledere, der opfattes som omsvøbt af AFTA's omfavelse, overlever muligvis ikke.

I sin pressekonference den 26. august kom regeringens stabschef Jorge Capitanich med en anklage om, at dette var en politisk strejke, hvis eneste formål var at destabilisere. De strejkende fagforeninger, sagde han, fungerer forsætligt som redskaber for gribbefondene, der

»arbejder sammen med det politiske oppositionsspektrum, en sektion af fagforeningsspektret og mediegrupper med monopol

for systematisk at underminere regeringens troværdighed og offentlighedens tillid til regeringen.«

Han pointerede, at strejkelederne har nydt størst fordel af de to Kirchner-regeringers politik, som medførte stigninger i løn og pension, sammen med stigning i fagforeningernes medlemstal. Aldrig før, sagde han,

»har der fundet en sådan institutionel proces sted, der garanterer jobfrihed, bekæmper jobusikkerhed, og støtter væsentlige stigninger i reallønnen«, sagde han.

Capitanich pegede også på det »konstante, spekulative angreb«, som Argentina udsættes for, og som har medført, at det sorte markeds 'blå' dollar[1] er hoppet til 14 pesos fra 13. Denne offensivs eneste formål, sagde han, er at fremtvinge en devaluering af møntfoden og at »udforme en strategi for 2016« – den næste præsident tiltræder i december måned 2015 – som har til hensigt at sikre, at man betaler de rovgriske gribbe frem for at »forsvare landets interesser«.

Foto: Plakat i Buenos Aires imod gribbenfondene

[1] Referer til handel på det parallelle eller uformelle marked

Bank of New York sparket ud af Argentina

26. august 2014 – Den argentinske stabschef Jorge Capitanich meddelte i morgens pressekonference, at Centralbankens

direktør for finansielle og monetære enheder har tilbagekaldt tilladelsen til at operere for Bank of New York-Mellon, og således nægtet banken muligheden for at bevare en afdeling i landet.

Direktørens resolution 437, dateret 25. august, erklærer, at Bank of New York ikke har udført

»nogen aktive operationer, ligesom der ikke har været nogen aktive operationer siden december 2012.«

Banken har heller ikke tilbudt finansiering eller andre finansielle tjenesteydelser til nogen, der er bosat i Argentina, fra januar 2013 og til dato, og imødegår således ikke de krav, der stilles til en udenlandsk bank, som opererer i landet.

Regeringens lovforslag om at åbne en ny, frivillig gældsombytning for obligations-indehavere, som er med i omstruktureringen under argentinsk lov, og som skal debatteres i Senatet den 27. august, bemyndiger Finansministeriet til at »tage de nødvendige skridt« for at fjerne BoNY som landets administratorbank mht. gældsomstruktureringen fra 2005 og 2010. BoNY overtrådte betingelserne for omstruktureringskontrakten ved ikke at betale obligationsindehaverne på forfaldsdatoen den 30. juni, på trods af den kendsgerning, at Argentina deponerede 539 mio. dollars i BoNY's konto til dette formål den 27. juni.

Capitanich påpegede også, at en gruppe hedgefonde, inkl. George Soros' Quantum Partners og Kyle Bass' Hayman Capital, har anlagt sag imod BoNY i London og har krævet renteudbetaling for 226 mio. euro, som blev blokeret af New York-dommeren Thomas Griesa i sidste måned. New York Times rapporterede i dag, at sagsøgerne fremfører, at, eftersom de rentebetalinger, som de har til gode, er under britisk jurisdiktion, har Griesa overtrådt sin jurisdiktion ved at blokere for udbetalingen.

Nyhedsorientering juli 2014: Støt Argentinas kamp imod gribbefondene

USA's højesteret nægter at gribe ind over for en domstols kendelser imod Argentina og til gavn for »gribbefonde«, som truer med at forårsage en argentinsk statsbankerot. Verden mobiliseres til støtte for Argentina, og Ruslands og Kinas præsidenter forbereder besøg til landet. Sydamerika og G77 er på vej ind i Kina-Rusland-Indien-alliancen. Afsløringer fra Hillary Clinton i den nye bog Blodfejde afdækker Obama løgne om Benghaziangrebet, som kan føre til Obamas afsættelse. Rusland vil ikke hoppe i krigsfælden, men afstår i stedet fra at bruge militær i Ukraine. ISIS/ISIL's fremgang i Irak er det forudsigelige resultat af Tony Blairs anti-nationalstatspolitik. Vil Obama starte en ny Irakkrig?

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Lyndon LaRouche: Angrebet på Argentina betyder, Det britiske Imperiums Bail-in-politik udspiller sig fuldt ud

24. juni 2014 – Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche benyttede sin deltagelse i LaRouchePAC Policy komiteens diskussion den 23. juni til at komme med en skarp advarsel om, hvad der står på spil med det aktuelle angreb på den argentinske nation fra gribbefonde, med opbakning fra Den amerikanske Højesteret.

"Bailout/bail-in politikken udspiller sig nu fuldt ud, og dette angreb på Argentina har sat det i gang", sagde LaRouche. Det britiske Imperiums transatlantiske finanssystem er i bund og grund bankerot, sagde LaRouche, og situationen er moden til at "eksplodere eller implodere omgående. Så det, vi er på vej imod, er en verdenskrig, en global verdenskrig." I denne kamp om liv og død, sagde LaRouche, kan Argentina "ikke kapitulere, det er udelukket. Uruguay har sluttet sig til dem – de agter at blokere. Over hele Sydamerika vil de alle sammen, mere eller mindre, blokere. Det her bliver en international blokering", sagde LaRouche.

"For Argentina *kan ikke* underkaste sig: landet ville uddø", understregede LaRouche. "Det indser det meste af Sydamerika. De må bakke Argentina op. Ikke for Argentinas skyld, men for hele kontinentets skyld."

Den 16. juni kom Den amerikanske Højesteret med en afgørelse, der var skrevet af den retarderede dommer Antonin Scalia, som gav de blodigste af alle gribbefonde, NML Capital og Aurelius Capital Management, ret i deres forsøg på at bruge amerikanske domstole til at opdage alle argentinske, finansielle

bevægelser over hele verden med henblik på at beslaglægge landets aktiver som betaling for forfaldne obligationer.

Højesteret stadfæstede samtidig en lavere domstols afgørelse, som var truffet af den føderale dommer Thomas Griesa, om, at Argentina omgående skulle betale 1,5 mia. dollars til NML Capital og andre "aftale-nægttere" imod Argentinas omstrukturering af statsgælden i 2005, og at argentinske aktiver over alt i verden kunne beslaglægges for at erlægge denne betaling – inklusive de 900 mio. dollars, som Argentina skal betale den 30. juni til sine andre kreditorer, som genforhandlede i god tro.

Argentina har gentagne gange advaret om, at en sådan dom kunne føre til misligholdelse af betalinger på gælden. Faktisk truer denne dom med at få hele det transatlantiske finanssystem til at gå ned i et orgie at rovgrisk udplyndring af nationer, deres befolkninger og ressourcer – netop den dødbringende "bail-in"-politik, som så højlydt udbasuneres af Det britiske Imperium som deres "endelige løsning" på den bankerot, som er i færd med at sænke deres system.

LaRouche bemærkede også den kendsgerning, at den russiske præsident Vladimir Putin, som ikke er ubekendt med finansiel krigsførelse imod sit land, har inviteret den argentinske præsident Cristina Fernandez de Kirchner til at deltage i det kommende møde mellem BRICS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) i Fortaleza, Brasilien, hvor han også har planlagt et bilateralt møde med den argentinske statsleder. De asiatiske Stillehavsnationer, understreger LaRouche, befinder sig på en opadgående økonomisk kurs baseret på videnskabelig og teknologisk fremskridt, hvorimod Det britiske Imperiums transatlantiske system hastigt synker.

LaRouche erklærede: "Rusland agter ikke at kapitulere. Eurasien agter ikke at kapitulere! Så, på en måde, har vi kurs mod en *meget snarlig* termonuklear krig, globalt set! Den eneste løsning er at smide Obama ud af embedet nu; lad Wall Street gå bankerot, hvad det i virkeligheden i princippet er. Og vi kan omgående fortsætte i USA med at sætte nyt program i gang, nye rammer for relationer, og al rodet vil komme under

kontrol.”

LaRouche har fremlagt de væsentlige punkter i et sådant program for en global genrejsning i sit dokument fra 10. juni, **”De fire love til USA’s redning nu! Ikke en valgmulighed: en omgående nødvendighed.”**